

Samrøða við Evu Theilgaard Brink, málfrøðing:

NÝGGJ KANNING:

FØROYINGAR DUGA BEST GRANNAMÁLINI

- Føroyingar læra norðurlendsku málini skjótari enn onnur. Ein av orsøkunum er, at føroyingar frá barnsbeini hava eitt gott grundarlag at standa á. Tað er niðurstøðan hjá Evu Theilgaard Brink, málfrøðingi, sum hevur gjørt eina umfatandi kanning av førleikunum hjá ungum norðurlendingum at læra tey stóru norðurlendsku málini

BRANDUR MORTENSEN NOLSØE

Saman við norðmonnum eru føroyingar best fyrri av norðurlendingum at skilja grannamál í Norðurlondum. Tað er ein av niðurstøðunum í nýggjari kanning av málfatanini hjá ungum norðurlendingum, sum Nordisk Ministerråd hevur staðið fyrri. Kanningin avdúkar eisini, at hóast enskt valdar í formligum samanhangum, hevur norðurlendski felagsskapurin týdning, og rør ungdomurin tí fram undir, at samskiptið í frítíðini fer fram á norðurlendskum.

Føroyingar duga best

- Fyrir munurin er, at føroyingar hava eitt grundarlag frá barnsbeini av at læra norðurlendsk mál. Hetta ger, at føroyingar læra tey stóru norðurlendsku málini skjótari enn onnur, vilja teir tað.

Tað sigur málfrøðingurin Eva Theilgaard Brink, sum hevur ferðast runt í Danmark, Svøríki og Noregi og gjørt samrøður, fyrri at fáa eina smakkroynd av málførleikunum og málfatanini hjá norðurlendskum ungdomi, ið hevur leitað sær til grannalond í arbeiðs-

ella lestrarørindum. Kanningin vísir, at føroyingar tillaga seg skjótari til norðurlendsku grannamálini enn onnur. Úrslitið sampakkar við niðurstøðuna í eini størri kanning av norðurlendskum málvanum frá 2005, sum Nordisk Ministerråd eisini stóð fyrri, at føroyingar duga best at læra seg norðurlendsk grannamál.

Hóast talan er um eina royndarkanning, er hon tann fyrsta av sínum slag, ið fevnir um øll Norðanlondini. Eva Theilgaard Brink heldur, at lunnar nú eru lagdir undir eina størri verkætlan, sum kann geva eina heildarmynd av norðurlendskum samskipti og málfatan. Hennara áhugi fyrri norðurlendskari málmentan er ikki komin av ongum. Sjálv hevur hon búð í Íslandi, Danmark og Noregi, og harafturat hevur hon finskar røtur.

Norðurlendsk felagskensla

Sambært frágreiðingini hjá Evu Theilgaard Brink, er eisini vanligt, at norðurlendskur ungdomur samskiptir á enskum. Tó í størstan mun á arbeiðsplássinum ella í skúlaumhvørvinum. Tá kann tíðin lættliga vera knøpp, og tí kann eitt enskt orð fyrirbyrgja, at ein noyðist

at endurtaka seg. Hinvegin, staðfestir Eva Theilgaard Brink, er talan um sosialar samhangir, verður norðurlendskt mál nýtt.

- Tá er aloftast ein meirluti av einari ávísari norðurlendskari tjóð í vinaskaranum, og tí verður meirlutamálið nýtt. Dugir tú tá ikki eitt skandinaviskt mál, og fært ikki tillaga teg til støðuna, kennir tú teguttanfyri, tí tað enska kennist fremmant.

Hesari støðuni hava nógvir av luttakarunum verið í ta fyrstu tíðina í einum norðurlendskum landi.

Hon vil vera við, at ein lykka orsök til, at tað enska ikki verður tikið framum, er hugsjónarlaga eggjanin til at varðveita norðurlenska felagsskapin.

- Tá norðurlendingar tosa enskt millum sín, skapast ein frástøða, sum ikki endurspeglar veruleikan. Norðurlendingar eru so tætt knýttir, at teir halda tað vera spell at tosa enskt, tá móguleiki er at tosa mál, sum liggja tættari at hvørjum øðrum.

Eva Theilgaard Brink metir, at henda kenslan kann vera arvað frá

eldri ættarliðunum, sum ikki hava verið líka tengd at enskum, og sum hava viljað, at norðurlendingar halda seg til norðurlendsk mál.

Myndin er ikki so einföld

Hóast ávirkanin frá enskum er vaksandi, sigur Eva Theilgaard Brink, at fólk hava lyndi til at mála eina heldur dapra mynd av ensku ávirkanini á framtíðarútlitini hjá norðurlendskum málum. Eitt nú er týdningarmikið at skilja, at ungdomurin í dag hevur ein praktískan hugburð til málnýtslu.